

megbővíteni a hajóval befejezze, ha - későbbi letlen ellenőre talál. Az angol azonban már a kővető év 3. fokozatosan hozzá szokott ehhez a veszedelemes fegyverhez. A kalózhajóborító kőtszeri főlbeszakása megadta a módot az évrendszabályok teljes kiépítésére: Anglia felfegyverezte a kereskedelmi hajókat 3.000 ágyuval, csapdahajókat szerelt fel, valamint dróthálókat huzott ki a legfontosabb hajóutak mentén, vizibombákat szerkesztett, árszársi aknazárakat létesített stb. De az ántánt-hajózáis az első főlév alatt még a gy is megdőlbbent a veszteségeket szenvedett. Volt olyan hónap, hogy a tengeren ászó hajók kőzél minden negyedik a tenger fenekére került. 1917-ben a németek 9 millió tonna hajót sályesztettek el, ami Anglia anyag-ellátását nagyon megnehezítette. 1917 tavaszán az angolok már a hajóborító elvesztésével számoltak. Vezető admirálisuk ázete az volt, hogy amennyiben a kőlgát- a védelem fegyverét hamarosan meg nem találják, ágy a világhajóborító 1917 novemberében német gyárakra kerül.

Kőtságtelen, hogy ha a németek 1915-16-ban nem kőszőleteznek, hanem 1917-ben egyszerre 100 tengeralattjáróval kezdik meg a kalózhajóborítót, akkor az ántántot tárdre kőnyszerítik. Ágy azonban a dőntő hatás elmaradt. Az ántántvesztés első főlév havi 900.000 tonnányi ártlagjáról a második főlévben 700.000-re, ázután pedig állásfőkkent. Egy év leforgása alatt, 1918 februárjában a világ ápá-tkezése hajótarben elérte áz ázután pedig rofelőlmulta a németek okozta pusztulást, annak dacára, hogy a németek a világhajóborítóban tább hajót pusztítottak el, mint amennyit az Egyesült Államok egész kereskedelmi tengerészete ma kitesz.

Az angol a válságot megászta, bár helyzete 1917 nyarán igazán kőtságbbejtő volt. Mikor a németek 1918 tavaszán utolsó nagy támadásukat a nyugati hadszíntáren megkezdték, a tengeralattjáró mint hajóborító dőntő eszkőz a német rászén már visszavonhatatlanul megbukott. Még mindig nagy kellemetlenságet okozott az ántántnak, de azt ma nem kőnyszerítette tárdre.